

Małgorzata Tuszyńska, Mirosław Pietrzak

Kamienica Szlachecka, st. 3, gm.
Stężyca, woj. gdańskie, AZP 13-37/-

Informator Archeologiczny : badania 26, 49-50

1992

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

osadnictwa wczesnośredniowiecznego, późnośredniowiecznego i nowożytnego.

Badania ze względu na szczupłe fundusze prowadzone były w ograniczonym wymiarze przestrzennym. Odsłonięto powierzchnię 995 m², inwentaryzując ponad 70 obiektów: budynek mieszkalny, 3 piece, 20 palenisk, 19 jam, ponad 30 dołków posłupowych, 3 nowe rowy solankowe, 2 zbiorniki-odstojniki.

Budynek mieszkalny (jego ziemna część) miał kształt nieregularnego czworoboku o wymiarach ok. 430 x 360 cm, ścianki zwięzające się ku dnu na gł. 30–40 cm. Inwentarz składał się z ponad 180 fragm. ceramiki, 80 szczątków kostnych, fragm. narzędzi żelaznych, kościanych i kamiennych oraz ciężarków tkackich i 2 krążków wykonanych ze skorupy.

Pierwszy piec (ob. 280–281), usytuowany w owalno-wielobocznym zagłębieniu o wymiarach 280 x 180 cm, składał się z komory piecowej zwięzającej się ku dołowi na głębokości 140 cm oraz z przylegającej do niej płytszej jamy przypiecowej. Układ nawarstwień, wyjątkowo dobrze zachowany, świadczy, iż był on wyposażony w wieloboczną kopułę skonstruowaną na szkielecie z dranic i okrągłaków i spełniał m.in. funkcję suszarni zboża. Z dwóch pozostałych pieców jeden (ob. 943), bez konstrukcji, był wapiennikiem; funkcji drugiego (ob. 949), z małym paleniskiem, nie udało się ustalić.

Eksplorowane paleniska i jamy stanowią kontynuację przestrzenną badanych w ubiegłym roku większych układów.

Trzy nowe rowy solankowe (ob. 999, 1000, 1009) oraz 2 zbiorniki-odstojniki wespół z już znanymi tworzą złożony system. Ponieważ wszystkie jego elementy odsłonięte są na razie tylko częściowo, zarówno ich parametry, jak i wzajemne relacje funkcjonalne i chronologiczne są trudne do ustalenia. Na tym etapie eksploracji stwierdzić można, że zarysowujące się zespoły urządzeń reprezentują dwie, użytkowane w różnym czasie, saliny. Od współczesnych im salin europejskich różnią się w pewnym stopniu technologią wytwarzania, przewyższając je skalą założenia i zapewne produkcji.

Dokumentacja i materiały przechowywane są w Instytucie Prahistorii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.

Badania będą kontynuowane.

Kamienica Szlachecka, st. 3
gm. Stężycza, woj. gdańskie
AZP 13-37/—

Muzeum Archeologiczne w Gdańsku

Badania prowadzili mgr mgr Małgorzata Tuszyńska i Mirosław Pietrzak. Finansowane przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku i Urząd Gminy w Stężycy. Czwarty sezon badań. Cmentarzysko płaskie kultury wielbarskiej z młodszego okresu wpływów rzymskich.

Kontynuowano badania z l. 1987–1988 i 1991. Przebadano obszar przeznaczony pod zabudowę (ok. 6 arów), odkrywając 4 groby szkieletowe, 1 popielnicowy i jedno palenisko. Dotychczas odkryto na cmentarzysku 44 obiekty, w tym 26 grobów.

Pochówki wyposażone były m.in. w końcówki pasa (grupa J II wg Raddatza), sprzączki brązowe, przేశniki gliniane oraz naczynia gliniane (grupa IXA i B, XVIIIA wg R. Wołagiewicza).

Na uwagę zasługuje grób 25 — popielnicowy, o skrzynkowej konstrukcji, zbudowany z małych, lupanych płyt kamiennych, wyposażony w naczynie gliniane, dwuuszne (grupa V wg R. Wołagiewicza), zdobione rytymi liniami krzyżującymi się nieregularnie; ornament rozmieszczony jest na załomie brzuśca oraz powyżej i poniżej niego. Dwa ucha także są pokryte ornamentem. Wewnątrz popielnicy wśród przepalonych kości ludzkich znajdowały się 2 zapinki brązowe (A VI 161–164), przేశnik gliniany i stopiony paciorek szklany.

Odkryte groby datowane są na fazę C₁ młodszego okresu wpływów rzymskich.

Materiały znajdują się w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.
Planuje się kontynuację badań.

Kolonia Wola Branicka, st. 2
gm. Zgierz, woj. łódzkie

Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne w Łodzi

Badania prowadził mgr Jacek Moszczyński. Konsultantem była mgr Eleonora Kaszewska. Finansowane przez Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne w Łodzi. Drugi sezon badań. Osada kultury przeworskiej z późnego okresu wpływów rzymskich.

Badania wykopaliskowe miały charakter badań ratowniczych (melioracje). Na powierzchni ok. 250 m² odkryto 8 obiektów. Były to paleniska wykładane kamieniami, ślady budowli wspartej na słupach. Do ciekawych obiektów należy studnia — zachowała się drewniana cembrowina o konstrukcji zrębowej. Studnia została zasypana dużą ilością kamieni. W jej wypełniku znaleziono fragm. ceramiki, kamień żarowy oraz duży kamień o starannie wygładzonej powierzchni.

Materiał zabytkowy pochodzący z obiektów i warstw to fragm. ceramiki lepionej ręcznie i toczonej, przęśliki, noże, radlica żelazna oraz bliżej nieokreślone fragm. przedmiotów żelaznych.

Osadę należy datować na późny okres wpływów rzymskich.

Materiały znajdują się w Muzeum Archeologicznym i Etnograficznym w Łodzi.

Badania powinny być kontynuowane.

Korniaków Północny, st. 4a
gm. Białobrzegi, woj. rzeszowskie
AZP 101-80/34

Muzeum Okręgowe w Rzeszowie

Badania ratownicze prowadzili mgr mgr Antoni Lubelczyk i Piotr Miłtura. Pierwszy sezon badań. Osada z późnego okresu rzymskiego, ślady osadnictwa wczesnobrązowego i kultury łużyckiej.

Stanowisko zostało poważnie zniszczone przez orkę. Przebadano powierzchnię 180 m². Odkryto 29 niewielkich obiektów o miąższości rzadko przekraczającej 20 cm. Tylko połowa z nich zawierała skąpy materiał ceramiczny, głównie z późnego okresu rzymskiego. Na większą uwagę zasługują 2 jamy z ceramiką z późnego okresu rzymskiego, która na swojej powierzchni nosi ślady dziegci, jama z drobną ceramiką prahistoryczną i wczesnobrązowym grociem krzemionym oraz jama z garnkiem kultury łużyckiej.

Materiały i dokumentacja z badań znajdują się w Muzeum Okręgowym w Rzeszowie.

Nie przewiduje się kontynuacji badań.

Kostkowice, st. 1, gm. Kroczyce, woj. częstochowskie patrz paleolit i mezolit

Koszanowo, st. 11
gm. Śmigiel, woj. leszczyńskie
AZP 60-24/148

Państwowa Służba Ochrony Zabytków
w Lesznie Wydział Archeologiczny
w Trzebinach

Badania prowadził mgr Marek Wróbel. Finansowane przez „EKO-MELBUD” S. A. w Lesznie. Pierwszy sezon badań. Obozowisko lud-